

177. Oprechtheid en beheersing van de tong.

24 jan. 2010

Lieve mensen,

De inhoud van de lezingen van vandaag [Uit de Wijsheid van Jezus Sirach 19 vers 7 en Spreuken van Salomo 10 vers 17] kan worden samengevat als:

Houd je nooit bezig met negativiteit, noch in denken, noch in spreken.

Doe je dit wel dan verlaag je jezelf en ook anderen.

Als je over een misstap van iemand spreekt en dit doet om jezelf te verheffen, dan spreek je een oordeel uit.

Bedenk wel dat je niet alle facetten van de misstap kunt overzien en dus ook niet weet waarom iemand die misstap gemaakt heeft. Het is beter ruimte te scheppen voor inzicht en herstel.

Het is goed iemand te berispen en jezelf te laten terechtwijzen. Dit is bevorderlijk voor een betere houding in de toekomst.

Kwaadspreken is niet bevorderlijk, noch voor jezelf, noch voor een ander.

Theo Mensink

176. De Doop van onze Heer.

17 jan. 2010

Lieve mensen,

We kennen in onze kerk een aantal feestdagen die de geestelijke ontwikkeling van de mens weergeven:

Kerst;

de openbaring van Jezus;

de doop in de Jordaan;

de verheerlijking op de berg;

de opstanding met Pasen

en de hemelvaart van Christus.

De essenties van deze feesten gebeuren in de mens als hij het spirituele pad bewandelt.

Eerst wordt het goddelijke licht in je wakker (Kerst).

Dan komt er een tijd dat het licht zich openbaart, dat het zich toont (drie Koningen).

Daarna verbindt het licht in de mens zich met het geheel. De onderdompeling van ons bewustzijn in het bewustzijn van God (de doop in de Jordaan).

Vervolgens groeit het goddelijke in je door en neemt glorie aan. De vlekkeloze spiegel ontstaat (de verheerlijking op de berg). Vanaf dat moment is het mannelijke en het vrouwelijke in je in evenwicht.

Door verdere groei geeft je hele wezen zich over aan God, waar het uit voortkomt. (De overgave met Pasen: de opstanding).

Tenslotte verenigt het zich met het Al en stijgt op en gaat naar de hemel en leef je als wezen in Eenheid met het Al (de Hemelvaart).

Deze weg, die Jezus in zijn leven is gegaan ligt ook open voor ons. Het is de bedoeling die weg te gaan d.m.v. contact met God in ons. Daardoor komen wij tot gnosis, tot innerlijk weten. Het leggen van contact gebeurt tijdens de mis en kan ook gebeuren door verstillingsmeditatie.

Hierdoor groeit inzicht en dat steunt ons op het levenspad, op weg naar heelheid.

De kerk biedt hiervoor als eerste stap het Sacrament van de Doop, als ondersteuning voor de ontwikkeling op het geestelijke pad. En daarna moeten we het zelf doen, geholpen door het Sacrament van de Eucharistie, het Vormsel en het Huwelijk, als we daar voor kiezen.

Wat moet daarvoor gebeuren om als mens de weg te gaan?

In de eerste lezing van vandaag uit het evangelie van Philippus in logion 70 lezen we: *"Hij die verlost was, verloste anderen"*. Dit betekent dat Jezus zichzelf bevrijdt had van alle begrenzingsen.

Bovendien betekent het dat hij gekomen was om anderen de weg te wijzen opdat zij zichzelf konden bevrijden. Hij sprak daar openlijk over.

In logion 69 lezen we: *“De doop omvat de opstanding en de verlossing; de verlossing voert ons tot het bruidsvertrek”*.

Hier wordt met doop de volledige onderdompeling van het bewustzijn in het goddelijke bewustzijn, in het transcendente, bedoeld. Door regelmatige onderdompeling in het goddelijke bewustzijn ontstaat permanent contact met God in ons. Dit staat gelijk met de opstanding, het volledig liefde zijn zoals God liefde is. Dan zijn wij bevrijd van alle begrenzingen die we ooit aanvaard hebben. Daar zijn we dan los van en dus ver-lost.

“De verlossing voert ons tot het bruidsvertrek”: betekent dat we in Godsbewustzijn leven en de kennis van de goddelijke wetten bezitten.

In de tweede lezing die ook uit het evangelie van Phillipus genomen is lezen we: *“Als de geest van de wereld blaast laat hij de winter ontstaan”*. Die geest biedt geen vervulling, zij leidt tot verdorring.

“Als de H. Geest ademt komt de zomer”. De H. Geest in ons is Gods Geest. Deze Geest brengt vervulling als we ons daarmee verbinden. De adem van die Geest doordringt ons wezen en helpt ons met volledige bevrijding. En dat is het doel van ons bestaan.

Theo Mensink

175. De werkelijke waarde van het christendom

6 jan. 2010

Lieve mensen,

Het overlijden van een dierbare zet ons aan het denken over het leven en de dood.

Het maakt ons stil en roept vragen op over de zin van het leven.

We proberen aanknopingspunten te vinden bij de godsdienst die we aanhangen.

Wat zegt onze religie over de dood en welke betekenis wordt er gegeven aan het leven.

Het christendom zoals we dit eeuwen gekend hebben spreekt over een God die gescheiden is van de wereld.

God bestuurt de wereld op een afstand. De mens aan de ene kant en God aan de andere.

Binnen de Vrij Katholieke Kerk zien wij dit anders. Wij zijn er van overtuigd dat God zich in de mens bevindt en in alles wat bestaat. God en alles wat bestaat vormen een eenheid. Zo ook de mens en God. God kan door de mens in zichzelf ervaren worden. Vanuit de kern van de mens bestuurt God ons leven. Zo is de algemene opvatting binnen de VKK. Vanuit innerlijke inzichten en ervaringen is deze kerk gesticht, 95 jaar geleden.

Recent blijkt dat de opvattingen en inzichten van de VKK stroken met de inzichten en opvattingen in de eerste eeuwen van het christendom. In de tweede helft van de vorige eeuw zijn namelijk vele geschriften gevonden uit de eerste drie eeuwen van het christendom. In die geschriften is Jezus op veel plaatsen aan het woord. Hij spreekt daar voor een deel over andere aspecten dan in de Bijbel te vinden zijn. Dit is te vinden in twee stevige boeken: De Nag Hammadi geschriften uitgegeven in 2005 en de Apocriefe geschriften uitgegeven in 2009.

In deze lijvige boeken staat zeker 15 keer zoveel in als in het NT.

Deze inzichten en kennis zijn buiten het NT gehouden op basis van twee concilies in de derde eeuw na Christus. De bisschoppen van toen vonden die inzichten en die kennis niet van belang. Nu blijkt voor de westerse mens - die op zoek is naar spiritualiteit en deze in de oosterse wereld vindt- dat de inzichten die daar, in het oosten, gevonden worden stroken met die van de eerste eeuwen van het christendom. De inzichten en het gedachtegoed van de VKK laten zich dan ook goed mengen met de oosterse opvattingen. De inhoud van de Apocriefe boeken en de Nag Hammadi geschriften getuigen hiervan.

De VKK ziet Jezus niet als een persoon die de zonden van de wereld op zich genomen heeft, maar als een mens die de mensheid de weg gewezen heeft om zich zelf te verlossen. In het Geheime boek van de apostel Jacobus (een deel van de Nag Hammadi Geschriften gevonden in 1945) lezen we wat Jezus daar over zegt:
*“Zo kunnen ook jullie het Koninkrijk der Hemelen ontvangen. Als je het niet door gnosis verkrijgt zul je het niet vinden. Daarom zeg ik jullie:
Wees nuchter! Laat je niet misleiden.
Veel malen heb ik tegen jullie gezegd – en ook tegen jou alleen Jacobus- : verlos je zelf!”*
[Gnosis is innerlijk weten.]

We moeten het dus zelf doen.

Maar verderop lees je dat je daarbij hulp krijgt als dit nodig is. God helpt je bij dit proces, van binnenuit, op momenten dat dit gewenst is. Je eigen inzet en vorderingen bepalen de steun die je daarbij ontvangt. Dus zonder jouw eigen inzet en zonder God slaag je er niet in. Er is dus samenwerking voor nodig.

Het is dus aan ons om ons zelf te verlossen.

Het is daarom zinvol de oude opvatting binnen het christendom los te laten, de opvatting dat Christus ons verlossing schenkt. Hij heeft zijn eigen verlossing voorgeleefd en er over gesproken. Dat is de waarde van Zijn komst 2000 jaar geleden.

Deze zienswijze is de reden dat de VKK haar gedachtegoed niet baseert op theologie, maar op esoterische inzichten (op dat wat onzichtbaar is en toch bestaat) gecombineerd met innerlijke ervaringen.

Die innerlijke ervaringen komen uit goddelijke bron in de mens. Daar ligt de sleutel voor onze eigen verlossing. En met verlossing wordt bedoeld het volledig vrij zijn van alle begrenzingen die ooit zijn aangereikt en door de mens aanvaardt.

Dat wat echt Waar is wordt van binnenuit aangereikt uit de goddelijke bron. Daar wordt Waarheid geopenbaard. Dit gebeurde vroeger zo in de tijd van Jezus en dit gebeurt nog steeds zo. Hij was een mens die zich uit vrije wil door de goddelijke bron liet sturen. Dit kunnen wij ook, door de invloed van ons ego te minder aandacht te geven dan de aandacht voor de eigen goddelijke bron. Door dit te weten krijgt het christendom een veel diepere en praktische betekenis.

Het schenkt inzicht in het leven en de dood.

Dat inzicht leidt er toe dat het leven een lange continuïteit is die bestaat uit afwisselend leven op aarde en in de hemel. En ik voeg daar aan toe dat ieder mens in de hemel komt, want een andere locatie bestaat er niet voor ons na de fysieke dood.

Theo Mensink

174. Nieuwjaar 2010

3 jan. 2010

Lieve mensen,

Het nieuwe jaar is begonnen.

Eerst met Kerstmis en nu ook volgens de kalender. Ze horen bij elkaar.

Met Kerst opent zich iets nieuws en op 1 januari start een nieuw jaar. Dit doet denken aan een nieuwe ronde, nieuw geluk.

De meeste mensen nemen zich voor om het in het nieuwe jaar toch iets beter te doen dan in het afgelopen jaar. Want bij terugblik blijkt het vaak net iets beter te kunnen. Wat we zoeken is harmonie en geluk.

Elk mens zoekt geluk en sommige komen er door het leven achter, dat dit geluk zijn basis heeft aan de binnenkant, in de kern van hun wezen.

Die kern is onvergankelijk, vol geluk en wijsheid en wijst ons de weg naar overgave aan het goddelijke.

Maar, ...het leven trekt onze aandacht naar buiten en dat is goed. Dit is nodig om te bestaan.

Voor onze geestelijke groei is regelmatig aandacht binnen nodig. Deze twee, het voortbestaan en de innerlijke groei moeten met elkaar in evenwicht zijn. Dit moet elk mens zelf regelen. Het beste is als je dit in je jeugd geleerd wordt. Door dit te weten en toe te passen vindt er een ontwikkeling plaats die ons op den duur brengt op een punt waar ook Jezus gekomen is. Hij was één met de Vader in Hem zelf. Hij had zich aan de besturing van zijn goddelijke bron overgegeven. Door ons af te stemmen op het goddelijke in ons worden wij één met Christus.

In het epistel van vandaag uit de brief aan de Romeinen wordt daar over gezegd:

*‘Zijn wij één geworden met Christus door het beeld van de dood,
dan moeten we Hem ook volgen in Zijn opstanding’*

Zo in de trant van: wie A zegt moet ook B zeggen. Als je aan iets begint moet je het ook afmaken. Dit betekent je eerst aan het goddelijke in je overgeven (het beeld van de dood; je ego wordt ondergeschikt aan het goddelijke) en dan het goddelijke tonen.

Of anders gezegd, dan ga je het goddelijke leven.

Want wij zijn het Licht der wereld.

*Zo lezen we in het evangelie van vandaag uit Matheus 5
Dat Licht is God in ons. Aan dat Licht heeft de wereld behoefte.*

In dit evangelie wordt ook gezegd: *‘Laat dat Licht stralen voor het oog van de mensen’* met de toevoeging, doe dat op nederige wijze. Vrij vertaald is dit gelijk met:

Doe wel en zie niet om.

Als je de essentie van het epistel en het evangelie van vandaag samenvat dan staat er:

**‘Geef regelmatig aandacht aan het goddelijke in je
en toon het goddelijke in het dagelijkse leven’**

Door deze twee dingen te doen, ontvang je regelmatig Gods steun. Die steun leidt tot de eigen geestelijke groei en gaandeweg krijg je hulp bij het geven van de juiste aandacht aan de mensen om je heen.

Een mooi thema voor het komende jaar.

In het evangelie wordt daar nog een aanwijzing bij gegeven. En die aanwijzing is:

Besteed niet te veel aandacht aan het verzamelen van aardse zaken, dat leidt af van het doel waarvoor je hier bent.

Het gaat om het juiste evenwicht tussen de aandacht voor buiten en binnen.

In elke fase van het leven ligt dit evenwicht anders.

Als je jong bent ligt het accent op buiten. Naar mate je ouder wordt is het zinvol het accent binnen te leggen. Maar vergeet daarbij niet: *‘Jong geleerd is oud gedaan’*.

Dus maak de jeugd duidelijk dat aandacht voor binnen helpt bij een evenwichtige ontwikkeling.

En..... het werpt zijn vruchten later af.

De jeugd wordt op dit moment opgevoed met twee zaken: de focus ligt op *kunnen* in het onderwijs en op *hebben* via de economie. Er wordt hen niets of nauwelijks iets geleerd over de zin van het leven en vrijwel niets over aandacht hebben voor de binnenkant.

Als dit weer wordt ingebracht in de opvoeding en het onderwijs, dan levert dit vanzelf mensen op die evenwichtig opgroeien en het gewoon vinden om hun Licht op hun eigen wijze te laten schijnen. Dat is gunstig voor de samenleving.

Ik wens jullie een gezegend Nieuw Jaar toe, in het bewustzijn dat de zegen van binnenuit komt.

Theo Mensink

173. Van visioenen tot goddelijk inzicht

27 december 2009

Lieve mensen

Uit het epistel van vandaag, uit de brief aan de Hebreëën, hebben we gehoord dat God vele malen via de profeten gesproken had.

Nu, vanaf de komst van Jezus spreekt God rechtstreeks tot de mensen via Jezus.

Jezus was permanent verbonden met zijn goddelijke bron en was op die manier in staat te zeggen wat die bron Hem aanreikte. Hij verkondigde inzichten uit die goddelijke bron.

In de tijd vóór Jezus kwam de kennis via profeten. Zij deden dit op basis van visioenen. In het oude testament vinden we verschillende profetieën terug. Na de komst van Jezus verloopt het niet langer via visioenen. Vanaf het moment dat Jezus de Christus in zichzelf had laten opstaan is er sprake van rechtstreeks contact met God. Hij verklaarde zich zelf één met de Vader.

Dit betekent dat het bewustzijn van de mensheid zo ver gevorderd is dat de inzichten die Christus had, begrepen zouden worden door de mensen.

Het belangrijkste inzicht dat Hij de mensen toen aanreikte en ons via de apostelen nog steeds aanreikt, is dat de mens goddelijk van aard is.

Dat was toen nieuw en voor veel mensen nu nog nieuw.

Dat wierp toen een ander licht op de schepping en op de mens als onderdeel van de schepping. Het brengt ook verantwoordelijkheid mee voor ons als mens.

Wij zijn op basis van onze goddelijke aard in staat mee te werken aan de voltooiing van de schepping.

We kunnen er toe bijdragen de samenleving te veranderen tot een soepel functionerend geheel. Uiteindelijk uitmondend in een leven in onderlinge liefde.

Een leven in liefde staat gelijk aan een leven in de hemel, waar permanent liefde heerst.

Christus heeft 2000 jaar geleden het Licht gebracht om de duisternis waarin de mensheid leefde te verdrijven. Om de mensheid duidelijk te maken hoe ze de duisternis konden verdrijven, om voortaan in het Licht te leven.

Om dit te kunnen doen is het nodig dat wij het goddelijke in ons tot leven brengen en om die manier te tonen wie we echt zijn. Dan verdwijnt al het duister, alle schaduw. Dan staat ook in ons de Christus op.

Christus is synoniem met het scheppende aspect van God. Vandaar dat in de Bijbel gesproken wordt over Christus als de Zoon van de Vader. De Zoon is namelijk direct verbonden met de Vader.

Zodra de mens het niveau van de Christus bereikt is hij in staat te doen wat Jezus deed. Dan is hij Meester over de goddelijke wetten. Dan staan alle engelen ter beschikking van deze mens, want hij leeft in Eenheidsbewustzijn met God.

Daarom staat er in de brief aan de Hebreëën: "Ik zal Hem tot Vader zijn en Hij zal Mij wezen tot Zoon". Ik voeg daar aan toe. tot kind van Mij.

Theo Mensink